

NAGY ZOPÁN

Fél-álmok és napló-részek

(James Joyce emlékének)

(2. rész)

Második levonás/hason-(m)ásítás(ok):

„Jó étvágyat nekünk, Muksz úr!
Hogy van a hogyan? – csipálta Grájsz
egy iggenbiggen mancigdaléni changon,
és az chüvöltő távonbelüli minden hímszamar
röhögött és iázott a szándékán,
mert tudták, most varangyult sandán ravaszra.
Omniumdolgok felett boldog vagyok
látni önt májszterem. Tánremélem, megmondana-e
nékem mindent, kedvire van-e egészségednek?”

E szavakat törölgettem szemeimből,
miután levontam a kozsfrékvenciát is,
és fül-kivéve kispárnából:
medve-neszre mozdult marcom
(erdő-gazban minek alszom)...

Merdre mocsár
merre-mély medre:
mézes-mázas mesketék
halusznak benne.
Homeladozó hunykók rerte a széten,
merülök magamnak, lelke a léken...

A málósipka lebomlik.
Intim-fittelen csipke kókad,
al-pattant (m)ásítások csuklanak,

s a dunyhadús paplak alatt:
fölcsiklandozott kereszt (betett láb)
ébreszti a kvázigazdát...

—

A „veripatetikus imágó”
valósággá roncsult bájjváltozás –
s ezt látva: lószínűleg kukul minden öszvér
(nyerítésit nyelve a fölfakadásnak)...

*

A tornácra Sade-istova Márki-állók:
s belémívom a táj összes-távú járkálását,
a képzelet örökölt börtöneiből előhívott,
zsúfolásig fenekelt és mell-kifakadóan organizált
kéjszekerek alám-érkezését is megénekelvén...

(Perszavak persze/sze, hogy maga felé hajlik
az önös tegeződés-tokozódás kín-tolatása is,
amint azember visszafelé ugyancsak képletes...)

—

Írolvasózott repetorzíció
(szkript postiálisan utódító):
a zsák firka-kincs meglékelése
mindenhez hasonlít hatóan büntethető,
akár: maga a tar-ta-lom...
/A – görög – dinnyében, éppen a(ra)bban,
amire gondolok: hány darab mag van?/
Hallasz, Hellasz?
Dr. ámáid örök emlék-kopt(ás)atások...

*

Tök életlen!
(Telhetetlen töltelék.)
Tök fedő!
Kanapomat a Kantaúr-alakú fogas

faragatlan farok-csonkjára akasztom,
zakómat pedig (manommal együtt)
a szakadék szöszötti szögére...

Tök életes!
(Felfedetlen förmedék.)
(...)

*

Az eszm(e)élés zamatos,
és a merevnél is lassítottabb
(hősidők óta tartó) kipárolgása
az örökléten töprengő valamikorlevés
korrozív szusszanását birrizgága
(mint jelenlét lebomlása):
„dividuo” kicsiny káoszként összeérve
(mint szellem-ének foltja),
a tört énést „transzakcidentálja”...

Így talán: közös kincs a folyamatos reggel...

—

A tinta (hal-énje),
a firkant-ficánk-kalligraikra-
spriccenet-folyam (pár áját kiadva):
könnyen-fröccsen-kenődik
a napra tett lapra.
A lapra tett napon
a pá-párolgó szavak:
anti-infernált javak...

—

A zene(bohóc)
Orfeusz kotta-írnokát ébreszti.
A hangjegyek: kóc,
csempész-csiling – s partitúra-amneszti...

*

Elv-versz?
Trén ing (lel edző)
fitt-nesz-per-verz: leendő...
(Bosszanat-kürtök harsadnak
csapzott arccal az érc-napnak.)
Férckézzel is megfogom kürtödet
(hogylene törjem) –
s mialatt mono lóg az északra
énes kampóján az ablak alatt,
mi (többtudattalan):
vigyázz-ba hányjuk egy(s)mást
a megtermett szelet tisztelet
(a dundikum) előtt...

*

Fele-borz torzommal nyitogattam szemet,
majd ki/beléptem a kertbe, ahol beléndek dúsult
(mákom is volt) – és láttamra, jussul:
a kert még-beljebb idősült velem...

(V)én fiatal: hüvelye leszek százasodni!

*

Korcs ma a Nemkörbeforgó Dervishez, ahol a
Masemtudjukmiteszünk Társaság és a
Félrevert Haragosok Idült Gyülekezete
kártyázta el az időt.
Többen csak következni óhajtottak,
mint fél-pofára való maradék-haragvó mesterek
félhangjaiban a hurrázás-visszgang-rekedencia...

(És mindez: kinek sem volt rosszabb...)

–

Közben-máshol (szimultáncin):
Bánomkerti Fügedi
játszin gázolta a bozótot
s a dísznőket kerülgetve,
büszkén dobálta be a bonbont...

Bohémorcos páfrány-ábrázata lebegtetett
angyal-laza-hajat – s kerti hajnalkaka-szafttal,
liliom-limlom-hüvelybe mártott
lu-lucskos magaakarattal esze-szeszelte
(a csipa-reszketeg) paszuly-lépletes
dallam-nedveket...

Csitty-csutty-csuritty, csitty-csutty-csuritty:
így ők (még-másholabb) a harmatos madarak;
míg én, nőben járó fű, fűben járó bűn:
hogyan (vala)kinek az arcára rá ne lépjek,
saját nyomomban lopóztam haza.
Lépteim, mint elcsent csendben a harangok:
már (v)előre haludtak az ordítórium puhágyán...

A tükörből kétarcú kakadu köszöntött.
„Ez” lett a reggeli...

*

A Z. KFT*

*(Karizmatikus Formák Tanai)

és a Z. LTD**

** (Letiport Trendek Díjazása)

Kiadó: spirituszba mártogatott,
matuzsálem kóbor-ebekkel szerencse-nyalatott
(sosem-hasonló) kiadványait esszenc-ízlelem...

*

Hó! Hullám...
Álljon meg a habverés!
Nem győzzük
a disznót győzni:
mert késik a kés

(hiabáltak a kentések)...

Baleset (szirén-rázta a tévé):

(a) „kisdéd” feje

(mint) *apró halál*
(tömör labdácska): tompán pattant
(a) betonon...

—

Dél van. Epédre korgatnak.

Örömpörkölt a létlapon:
dzsojsz-porc-ökölröhörgés-ropogtatott,
lánykahártya-ártásos, gége-galuskásás,
hokedli-szálkás, rekedt bordal-borda-
szellemes, hahotartárral kence-ficelt,
körmönfont kalácsacsogással,
nevetettleges fintormatívummal,
szeszesejben pártolt, dúsan kacagányolt,
tengernyi félhomár-zsírban cuppogtatott,
haviár-ikres, féltve körívelt,
habtalan-tátogó-*mosolykásan!*

*

Anakondizmus, ó!
Ó, anakro-motívulok...
Csók-irígy ó-kígy!

Csecserkész-nadrágba (is)
be-kúszó szisszenetán...
Metán gázoltalak: talan(?)
Alak.
Kín-tornász (ó) az avaron...
Belém-kúszik a csúsz.

Az éj pikkely-mozaikjai...

—

Kamasztori nem-lékek:

Sütétkérezünk.
Setétkezem benned hallga (t) ott...
Így foltunk folytoncsak...

Tudtalak moonduntalan...
Csillármáztak a csiszolt csil logók:
mint Csilla bércen...
(Csikart a cibere...)
Ám: kivehetetlen holtam...
(Eszemben nagymama hamija...)
S ütőér-szorí (t) ott
bugyrodnak gumija...

—

Csillámló bugyimint(h)ák
(hogy viasztérjek ragamhoz):
csiganyál-fontos, alélvezett
hajadon ébrengeve
(a csipafény lepve alatt)...

Szüzet tüntess!
Éntétlen te-tet(t)-legesleges lezsermester!
Déd-alélsz, alon gút a valantba...
Havirintus ékítő muta-társ.
Kivagyi bikarusz.
Aligtalan...

—

Velőrehanyattával sem vadom fel
mindenáron-inneni torzámfűtött lazasáladat,
hisz nyálad-nélkül kútszomj-húzom (száradon)
s vonom is meg rovásaimat...

Jó vese-leső mátkám:
mese-marcang hab-baba-szappan-nyelő-
csöcselék-megrovó-dédelgető-maró,
pázsit-pizsama-balzsam-szétsikító
intro-estikém!

—

Ésalány
(javaim hajlatára):
magaszültmezte leengedte

öl-vénylő hajzatát...
Ó, csomók a csiklandra...
Rés besampunozta egyrést
dűnékeny szigetemperant
bűvös-réteg-réveteg amulett-gyöngyikéit,
és alúrdözött, kagylóékszer-nyershúsvirág-
eszementumát is szívesen...

(És fürdőmesterhósköltő-átlátszószándékok
szerenádjait habzsolta a szél...)

Ésalány
(szélbeteg hajlamában):
lengette széplékeny fürdületeit

*

Szókincstelen-lehetség-mennyiség-teljesítmény-
minőség-áradat-feltüntetetés-valóságihlet-belsőség-
rezgés-műveltség-mellékutcai-emelkedettség-
szerényköltőiség-összetettség-szívárványmelankólikus-
háborítatlan-tudatú-képzetű-kimondhatatlankreativitás-
hajlamdominanciális-besorolhatatlan-sorslátomás-kiteljesítő:

apró-apropó-gondolattalan-piszok (.....).

*

Kísértetet látlak,
mikor ki-kísér(t)em a látványt –
s a trü-körben hovális arculányom
nemte-lenge(dezve) mintanéz...
Jelmeztelen görbeszélve
torzul atom repedeszmél –
s leplekezdve fénytomponált
archamizált maszkolmányom szikralény...

*

Az erkélyre
egy üveget (whis-ky)
a szakadtnapos:

*/minta-mágus fennafán
a családfő olyvidám/*

motyog és kortyol

/szabadnapos a halál/

lehúzza és medúza
szipog és kortyol
kortyol és motyog
meri és nyeli
(égeti és bégeti)
lenyúzza és kihoppja
taccsol és búléli
motyog és pancsol
kint van és élvezi
motyog és benyeli
(be-ice-ik és hot-meleg)

kialszik és bemotyog
behúzzák és pá-rolog...

*

A nagy főhányosban nyahaltam –
s ömlött trehám a füst-levegő...
Az idő közönként kihagyta a jobb perceket –
s a nyársaságban kíndenki rájött,
hogy jobb híján származik...
Veggyütt rohandtunk ki a (hova-mész) belbészetbe,
ahol bulldog – bulldogtalan sét áltatott...

(Trehány ember: annyi félre...)